

ne !) St. Maarten op St. Eustatius groote zachtheid betrachten. Over zijn tractement zouden de Heeren nader beslissen, maar voor zijn onderhoud mocht hij jaarlijks tot *f* 1000 uit Comp. cassa nemen ¹⁾).

Donderdag 8 Juli 1728 kwam hij op het eiland aan, vergezeld van den nieuwen secretaris Corn. Leever, die dus Spieringh moest vervangen, van de heeren Dirk Houthuys en Willem Stokvis, die raadslid moesten worden en van den fiscaal Jan van Schagen, die bij het te verwachten proces voor de rechtsbedeeling zorgen zou. Ook het nieuwe garnizoen werd ontscheept en in het fort ondergebracht. Lindesay ontving hen vriendelijk en ook de oude Raad toonde zich „obedientlijk” tegenover een ontslag, dat zij wel hadden verwacht. Zoo geleidde men dan den nieuwen commandeur naar oud gebruik met drie salvo's naar zijn huis. Doch daarna beklagden de burgers zich, dat hunne oude privilegiën waren geschonden, omdat *zij* immers voor den Raad de dubbeltallen opmaakten, en zóó hoog namen zij de zaak op, dat Raecx om onheil te voorkomen den ouden Raad behield t.w. Doncker, Joh. Markoe, Pieter Hendriks en Pieter de Wever. Daarbij kwamen als nieuwe leden Jan de Windt (in 1723 door de Heeren gebannen!), Joh. Runnels en Joh. Salomons, „twee notoire oproermakers” en Jac. Kuviljé, „onbekwaam tot eenige affaires”. Deze sarcastische bijvoegingen zijn van den teleurgestelden commandeur. Hij troostte zich met de overweging, dat het eiland nu eenmaal door geweld niet te regeeren was, tenzij men een bloedbad wilde aanrichten en dat hij naar zijne lastgeving had gehandeld ²⁾). De vice-commandeurs van St. Maarten en Saba vernieuwden hun eed. Uit de door Lindesay en Spieringh overgeleverde papieren kwam nu voor den dag wat de stof voor het proces tegen hen vormen zou. Zoo bleek Lindesay aan Fransche kooplieden compagniesgoederen en slaven te hebben verkocht op crediet tot een bedrag van 60.000 pesos, om welke in te vorderen hij zekeren Laurens Isnard naar de Fransche eilanden had gezonden. Keerde de man niet terug, dan zou dat voor Lindesay natuurlijk maar te bezwarender zijn. De zaak was te ingewikkelder, omdat het uitkwam, dat hij ook in het groot particulieren slavenhandel gedreven had, soms van 200 stuks tegelijk ³⁾).

¹⁾ *Brieven* naar America als boven 1 Maart en 13 Oct. 1729, 340 W. I. C. 473. Raecx als assistent op Curaçao Hamelberg *a.w.* I Doc. 134.

²⁾ Het getal 8 is niet duidelijk, vergel. *boven* I § 15.

³⁾ Ev. Raecx aan X 25 Juli 1728, port. no. 1 fol. 651^r—657^r. De na te noemen inventaris van Isnard 10 Sept. 1728 *aldaar* fol. 718. 719v 720—722.